

170

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 stycznia 1952 r.

w sprawie określenia niektórych przychodów, podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) oraz art. 5 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń następujące przychody za świadczenia usług wykonywane osobiście przez:

- 1) adwokatów członków zespołów adwokackich z tytułu kierownictwa tych zespołów oraz uczestnictwa w nich;
- 2) nie pozostających w stosunku pracy sprzedawców, którzy działają wyłącznie w imieniu i na rachunek przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej;
- 3) członków spółdzielni pracy na rzecz spółdzielni pracy, do której należą, zarówno w formie wynagrodzenia za świadczone usługi jak i z tytułu podziału nadwyżki bilansowej; przepis ten nie ma zastosowania do przychodów członków pomocniczych spółdzielni rzemieślniczych;
- 4) osoby, wykonujące na rzecz władz, urzędów, instytucji i zakładów państwowych oraz podmiotów gospodarki uspołecznionej dorywcze czynności, nie oparte na stosunku pracy, a polegające przeważnie na pracy fizycznej, której celem nie jest wytwarzanie lub przerób, i nie będące rzemiosłem w rozumieniu prawa przemysłowego (np. wyładowywanie lub załadowywanie towarów, mycie podłóg, drzwi, okien, froterowanie, pranie bielizny), chociażby świadczący dawał materiały pomocnicze, np. froter — zaprawę, praczka — mydło.

§ 2. Podstawę opodatkowania przychodów, określonych w § 1 pkt 1—3, stanowi suma wynagrodzeń otrzymanych w ciągu miesiąca; jednakowoż wynagrodzenia określone w § 1 pkt 3 w części wynikające z podziału nadwyżki bilansowej podlegają opodatkowaniu zgodnie z zasadami dla wynagrodzeń wypłacanych z tytułu bilansowego, ustalonymi w § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-49, poz. 648).

§ 3. Podstawę opodatkowania wynagrodzeń, określonych w § 1 pkt 4, stanowi suma wynagrodzenia, otrzymanego za przepracowany dzień, z tym że:

- 1) wynagrodzenia te podlegają opodatkowaniu według 5% stopy podatku bez względu na wysokość wynagrodzenia oraz bez względu na to, czy wynagrodzenie pobierane jest od jednego, czy też od więcej płatników,
- 2) przy obliczaniu podatku nie stosuje się przepisów o zniżkach i zwyczajach rodzinnych.

§ 4. Wysokość kosztów uzyskania wynagrodzeń, wymienionych w § 1 pkt 2, o które to koszty zmniejsza

się podstawę obliczenia podatku bez potrzeby udowodnienia wysokości faktycznie poniesionych kosztów, określona na 15% otrzymanego wynagrodzenia.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie określenia niektórych przychodów za świadczenie usług jako podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 16, poz. 54).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*